

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

21 maart 2000

WETSVOORSTEL

**tot aanvulling van artikel 216^{quater} van het
Wetboek van strafvordering en tot wijziging
van artikel 91 van het Gerechtelijk Wetboek**

(ingediend door de heren Tony Van Parys,
Servais Verherstraeten en Jo Vandeurzen)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

21 mars 2000

PROPOSITION DE LOI

**complétant l'article 216^{quater} du Code
d'instruction criminelle et modifiant l'article
91 du Code judiciaire**

(déposée par MM. Tony Van Parys,
Servais Verherstraeten et Jo Vandeurzen)

SAMENVATTING

Het regeringsontwerp tot invoeging van een procedure van onmiddellijke verschijning in het Wetboek van strafvordering, ook wel snelrechtprocedure genoemd, dat de Kamer goedkeurde op 18 februari jl., biedt het openbaar ministerie de mogelijkheid om sommige misdrijven snel aanhangig te maken bij de correctionele rechtbank, die uitspraak doet volgens een versnelde rechtspleging. Voorwaarden om een beroep te doen op deze procedure, zijn onder meer dat op de feiten een hoofdgevangenisstraf van ten minste één jaar staat en dat de verdachte van zijn vrijheid beroofd of in zijn vrijheid beperkt is. De indieners zijn van oordeel dat dezelfde procedure van toepassing moet kunnen zijn voor misdrijven waarop lichtere straffen gesteld zijn en wanneer de verdachte niet aangehouden is. Daartoe stellen zij voor het Wetboek van strafvordering in deze zin aan te vullen.

RÉSUMÉ

Le projet de loi du gouvernement insérant une procédure de comparution immédiate – également appelée procédure accélérée – dans le Code d'instruction criminelle, projet que la Chambre a adopté le 18 février dernier, permet au ministère public de saisir rapidement le tribunal correctionnel de certaines infractions. Le tribunal se prononce alors au terme d'une procédure accélérée. Cette procédure ne peut être appliquée qu'à condition, notamment, que les infractions visées soient punies d'un emprisonnement principal d'au moins un an et que l'inculpé soit privé de sa liberté ou fasse l'objet de mesures restreignant sa liberté. Les auteurs de la présente proposition de loi estiment que la procédure accélérée doit également pouvoir être appliquée à des infractions punies de peines plus légères et lorsque l'inculpé n'est pas arrêté. Ils proposent dès lors de compléter le Code d'instruction criminelle afin d'y inscrire cette possibilité.

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000: Parlementair document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer

QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Integraal Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum
COM	:	Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif

QRVA	:	Questions et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp tot invoeging van een procedure van onmiddellijke verschijning in het Wetboek van strafvordering (DOC 50 0306/001) beoogt de invoering van een snelrechtprocedure waarbij voorzien wordt in de oproeping van de verdachte door de uitvaardiging van een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning. Dit betekent in concreto dat het wetsontwerp een snelrecht invoert waarbij de vrijheidsberoving van de betrokkene een noodzakelijke voorwaarde is: zonder vrijheidsberoving kan het systeem van snelrecht niet worden aangewend.

Deze voorwaarde leidt ertoe dat het systeem van snelrecht wordt gekoppeld aan de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Net zoals in de wet betreffende de voorlopige hechtenis wordt de toepassing van het snelrecht in het ontwerp voorbehouden voor feiten die strafbaar worden gesteld met een correctionele hoofdgevangenisstraf van één jaar.

De koppeling van het snelrecht aan de wet betreffende de voorlopige hechtenis heeft tot gevolg, dat feiten die strafbaar zijn gesteld met een gevangenisstraf van minder dan één jaar niet in aanmerking komen voor een echte snelrechtprocedure, zoals voorgesteld in het ontwerp. Het betreft dan - contradictorisch - meestal die feiten die men via het snelrecht wil beteugelen. In concreto zal het misdrijf 'slagen en verwondingen', waarop artikel 398 van het Strafwetboek een gevangenisstraf van maximaal 6 maanden stelt, niet in aanmerking komen voor het snelrecht. Dit impliceert dus dat in hoofddorde de gewelddelicten jegens personen niet in aanmerking zullen komen voor de toepassing van de in het ontwerp voorgestelde snelrechtprocedure. Luidens de memorie van toelichting bij het ontwerp is het echter precies de straatcriminaliteit, de veelvoorkomende criminaliteit, die men wil beteugelen via het systeem van het snelrecht.

Een oplossing voor geschetst probleem ligt in de creatie van een snelrechtprocedure die geldt voor de gevallen er een aanhouding is (het ontwerp) en een snelrechtprocedure die wordt toegepast op de gevallen waarin de betrokkene niet wordt aangehouden. Door de invoering van een snelrechtprocedure met «twee sporen» kan het snelrecht worden ontkoppeld van de wet betreffende de voorlopige hechtenis en kunnen aldus feiten die strafbaar zijn met straffen van minder dan één jaar ook berecht worden via de snelrechtprocedure.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi insérant une procédure de comparution immédiate dans le Code d'instruction criminelle (DOC 50 0306/001) vise à instaurer une procédure accélérée qui permette de convoquer un prévenu en lui décernant un mandat d'arrêt en vue d'une comparution immédiate. Cela signifie concrètement que le projet de loi en question instaure une procédure accélérée dans le cadre de laquelle la privation de liberté de l'intéressé est une condition nécessaire : la procédure accélérée ne peut être appliquée si l'intéressé n'est pas privé de sa liberté.

Cette condition a pour effet de lier la procédure de comparution immédiate à la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. Tout comme la loi relative à la détention préventive, le projet de loi précité réserve l'application de la procédure de comparution immédiate aux faits punis d'un emprisonnement correctionnel principal d'un an.

La liaison de la procédure accélérée à la loi relative à la détention préventive a pour conséquence que les faits punissables d'un emprisonnement de moins d'un an ne peuvent faire l'objet d'une véritable procédure accélérée, telle qu'elle est prévue par le projet. Or, assez contradictoirement, ce sont généralement ces faits que l'on entend réprimer par le biais de la procédure accélérée. Concrètement, le délit « coups et blessures », que l'article 398 du Code pénal punit d'un emprisonnement de six mois maximum, ne pourra faire l'objet d'une procédure accélérée, ce qui implique que les délits avec violences commis contre les personnes ne seront pas justiciables de la procédure accélérée prévue dans le projet. Or, selon l'exposé des motifs du projet, c'est précisément la criminalité urbaine, très répandue, que l'on entend réprimer par le système de la procédure accélérée.

Le problème soulevé pourrait être résolu en créant une procédure accélérée s'appliquant dans les cas où il y a arrestation (le projet) et une procédure accélérée s'appliquant dans les cas où l'intéressé n'est pas arrêté. En instaurant une procédure accélérée à « deux voies », la procédure accélérée pourrait être dissociée de la loi relative à la détention préventive et des faits punis de peines inférieures à un an seraient aussi justiciables de la procédure accélérée.

Het spoor van het snelrecht zonder aanhouding wordt uitgetekend op basis van het bestaande artikel 216*quater* van het Wetboek van strafvordering. Dit artikel beweest reeds zijn efficiëntie, onder meer in Brussel.

Het wetsvoorstel strekt er aldus toe ook de behandeling van zaken, wanneer de verdachte niet is aangehouden maar wel is opgeroepen bij proces-verbaal, zoals bedoeld in het huidige artikel 216*quater* van het Wetboek van strafvordering, met een snelrechtprocedure mogelijk te maken, naar analogie met de procedure van bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning. Aldus zullen ook deze misdrijven die strafbaar zijn gesteld met een gevangenisstraf van minder dan één jaar onder de toepassing van de snelrechtprocedure ressorteren.

Dit betekent uiteraard ook dat de beklaagde uiterlijk voor zijn eerste verhoor door de feitenrechter, kan verzoeken dat zijn zaak behandeld wordt door een kamer met drie rechters.

Tony VAN PARYS (CVP)
Jo VANDEURZEN (CVP)
Servais VERHERSTRAETEN (CVP)

La procédure accélérée sans détention est calquée sur l'actuel article 216*quater* du Code d'instruction criminelle. L'efficacité de cet article a déjà été prouvée, notamment à Bruxelles.

La proposition de loi vise donc à permettre également le recours à la procédure accélérée lorsque le prévenu n'a pas été arrêté mais simplement convoqué par procès-verbal en vertu de l'article 216*quater* actuel du Code d'instruction criminelle, et ce, par analogie avec la procédure du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate. Ainsi, les infractions punissables d'un emprisonnement de moins d'un an seront également justiciables de la procédure accélérée.

Il en résulte évidemment aussi que le prévenu peut demander, au plus tard avant son premier interrogatoire par le juge du fond, que son affaire soit examinée par une chambre à trois juges.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 2 van deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet. Artikel 3 regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 216*quater* van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij wet van 11 juli 1994, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

« § 2. Plaats, dag en uur van verschijning worden aan de gekende slachtoffers meegedeeld.

Het dossier wordt ter beschikking van de beklaagde en van zijn raadsman gesteld.

Het dossier wordt eveneens ter beschikking van de benadeelde persoon en zijn advocaat gesteld, wanneer de benadeelde persoon daarom verzoekt op het ogenblik dat hij de in artikel 5*bis* van de Voorafgaande Titel van dit wetboek bedoelde verklaring aflegt.

Het dossier kan ter beschikking worden gesteld in de vorm van eensluidend verklaarde afschriften.

De rechtbank doet uitspraak tijdens de terechtzitting of binnen vijf dagen nadat de zaak in beraad is genomen. Tegen het vonnis kan geen verzet worden gedaan.

Wanneer de rechtbank van oordeel is dat de complexiteit van de zaak aanvullend onderzoek vereist, kan zij bij een met redenen omklede beslissing het dossier terugzenden aan de procureur des Konings. Tegen deze beschikking kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.

De rechtbank kan de zaak uitstellen tot een of meer latere zittingen die zij vaststelt binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste zitting, bedoeld in het vijfde lid om:

- ambtshalve of op verzoek van de beklaagde, van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, de getuigen te horen die zij nuttig acht;

- een maatschappelijk onderzoek te doen verrichten.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

L'article 2 de la présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution. L'article 3 règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'article 216*quater* du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 11 juillet 1994, dont le texte actuel formera le § 1er, est complété par un § 2, libellé comme suit :

« § 2. Les lieu, jour et heure de la comparution sont communiqués aux victimes connues.

Le dossier est mis à la disposition du prévenu et de son conseil.

Le dossier est également mis à la disposition de la personne lésée et de son avocat, lorsque la personne lésée en fait la demande au moment où elle fait la déclaration prévue à l'article 5*bis* du titre préliminaire du présent Code.

Cette mise à disposition du dossier peut se faire sous forme de copies certifiées conformes.

Le tribunal statue soit séance tenante soit dans les cinq jours après la mise en délibéré. Le jugement n'est pas susceptible d'opposition.

Le tribunal peut, s'il estime que la complexité de la cause nécessite des investigations supplémentaires, renvoyer le dossier au procureur du Roi par décision motivée. Cette ordonnance n'est susceptible d'aucun recours.

Le tribunal peut remettre la cause à une ou plusieurs audiences qu'il fixe dans les quinze jours à dater de la première audience, visée à l'alinéa 5, afin :

- de procéder, d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du ministère public, à l'audition de tout témoin qu'il jugera utile ;

- de faire procéder à une enquête sociale.

Indien een getuige moet worden gedagvaard om te verschijnen, wordt de termijn verminderd overeenkomstig artikel 184, vierde lid.»

Art. 3

In artikel 91 van het Gerechtelijk Wetboek, vervangen bij de wet van 3 augustus 1992 en gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994, wordt tussen het zesde en het zevende lid het volgende lid ingevoegd:

«Wordt de beklaagde voor de correctionele rechtbank opgeroepen in het kader van een procedure van oproeping bij proces-verbaal zoals bedoeld in artikel 216*quater* van het Wetboek van strafvordering, dan kan hij zijn verzoek uiterlijk voor zijn eerste verhoor door de feitenrechter formuleren.».

10 februari 2000

Tony VAN PARYS (CVP)
Jo VANDEURZEN (CVP)
Servais VERHERSTRAETEN (CVP)

Si un témoin doit être cité à comparaître, le délai sera réduit conformément à l'article 184, alinéa 4 . »

Art. 3

Dans l'article 91 du Code judiciaire, remplacé par la loi du 3 août 1992 et modifié par la loi du 11 juillet 1994, l'alinéa suivant est inséré, entre les alinéas 6 et 7 :

« Si le prévenu est convoqué devant le tribunal correctionnel dans le cadre d'une procédure de convocation par procès-verbal, prévue à l'article 216*quater* du Code d'instruction criminelle, il peut formuler sa demande au plus tard avant sa première audition par le juge du fond.».

10 février 2000

BIJLAGE

ANNEXE

BASISTEKSTEN

Artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering

De procureur des Konings kan een persoon die aangehouden is met toepassing van de artikelen 1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis of die zich bij hem meldt, oproepen om te verschijnen voor de politierechtbank of de correctionele rechtbank binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen, noch langer dan twee maanden.

Hij stelt hem in kennis van de feiten die hem ten laste worden gelegd alsook van de plaats, de dag en het uur van de zitting en deelt hem mede dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen.

Deze kennisgeving en mededeling worden in een proces-verbaal vermeld, waarvan hem onmiddellijk een kopie wordt overhandigd.

De kennisgeving geldt als dagvaarding om te verschijnen.

BASISTEKSTEN AANGEPAST AAN HET WETSVoorstel

Artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering

§ 1.¹ De procureur des Konings kan een persoon die aangehouden is met toepassing van de artikelen 1 en 2 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis of die zich bij hem meldt, oproepen om te verschijnen voor de politierechtbank of de correctionele rechtbank binnen een termijn die niet korter mag zijn dan tien dagen, noch langer dan twee maanden.

Hij stelt hem in kennis van de feiten die hem ten laste worden gelegd alsook van de plaats, de dag en het uur van de zitting en deelt hem mede dat hij het recht heeft een advocaat te kiezen.

Deze kennisgeving en mededeling worden in een proces-verbaal vermeld, waarvan hem onmiddellijk een kopie wordt overhandigd.

De kennisgeving geldt als dagvaarding om te verschijnen.

§ 2. Plaats, dag en uur van verschijning worden aan de gekende slachtoffers meegedeeld.

Het dossier wordt ter beschikking van de beklaagde en van zijn raadsman gesteld.

Het dossier wordt eveneens ter beschikking van de benadeelde persoon en zijn advocaat gesteld, wanneer de benadeelde persoon daarom verzoekt op het ogenblik dat hij de in artikel 5bis van de Voorafgaande Titel van dit wetboek bedoelde verklaring aflegt.

Het dossier kan ter beschikking worden gesteld in de vorm van eensluidend verklaarde afschriften.

De rechtbank doet uitspraak tijdens de terechtzitting of binnen vijf dagen nadat de zaak in beraad is genomen. Tegen het vonnis kan geen verzet worden gedaan.

Wanneer de rechtbank van oordeel is dat de complexiteit van de zaak aanvullend onderzoek vereist, kan zij bij een met redenen omklede beslissing het dossier terugzenden aan de procureur des Konings. Tegen deze beschikking kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.

¹ Indeling in paragrafen : art. 2

TEXTES DE BASE

Article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle

Le procureur du Roi peut convoquer une personne qui est arrêtée en application des articles 1er et 2 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ou qui se présente devant lui, à comparaître devant le tribunal de police ou le tribunal correctionnel dans un délai qui ne peut être inférieur à dix jours, ni supérieur à deux mois.

Il lui notifie les faits retenus à sa charge ainsi que les lieu, jour et heure de l'audience et l'informe du fait qu'elle a le droit de choisir un avocat.

Cette notification et cette information sont mentionnées dans un procès-verbal, dont copie lui est remise sur-le-champ.

La notification vaut citation à comparaître.

TEXTES DE BASE ADAPTÉS EN FONCTION DE LA PROPOSITION DE LOI

Article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle

§ 1er.¹ Le procureur du Roi peut convoquer une personne qui est arrêtée en application des articles 1er et 2 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ou qui se présente devant lui, à comparaître devant le tribunal de police ou le tribunal correctionnel dans un délai qui ne peut être inférieur à dix jours, ni supérieur à deux mois.

Il lui notifie les faits retenus à sa charge ainsi que les lieu, jour et heure de l'audience et l'informe du fait qu'elle a le droit de choisir un avocat.

Cette notification et cette information sont mentionnées dans un procès-verbal, dont copie lui est remise sur-le-champ.

La notification vaut citation à comparaître.

§ 2. Les lieu, jour et heure de la comparution sont communiqués aux victimes connues.

Le dossier est mis à la disposition du prévenu et de son conseil.

Le dossier est également mis à la disposition de la personne lésée et de son avocat, lorsque la personne lésée en fait la demande au moment où elle fait la déclaration prévue à l'article 5bis du titre préliminaire du présent Code.

Cette mise à disposition du dossier peut se faire sous forme de copies certifiées conformes.

Le tribunal statue soit séance tenante soit dans les cinq jours après la mise en délibéré. Le jugement n'est pas susceptible d'opposition.

Le tribunal peut, s'il estime que la complexité de la cause nécessite des investigations supplémentaires, renvoyer le dossier au procureur du Roi par décision motivée. Cette ordonnance n'est susceptible d'aucun recours.

¹ Division en paragraphes : art. 2

Artikel 91 van het Gerechtelijk Wetboek

In burgerlijke en strafzaken worden de vorderingen toegewezen aan kamers met één rechter, behalve in de gevallen van artikel 92.

In strafzaken wordt de zaak vastgesteld voor een kamer met drie rechters wanneer het openbaar ministerie zulks vermeldt in de dagvaarding.

De verwijzing naar een kamer met drie rechters wordt eveneens bevolen wanneer de beklaagde dit vraagt bij zijn verschijning voor de raadkamer met het oog op de regeling van de procedure.

De tekst van het voorgaande lid moet in de oproeping voor de raadkamer worden vermeld.

Wordt de beklaagde voor de correctionele rechtbank gedagvaard of opgeroepen zonder dat er een verwijzingsbevel is, dan kan hij zijn verzoek formuleren binnen acht dagen na de dagvaarding of de oproeping.

De tekst van het voorgaande lid wordt in de dagvaarding vermeld.

In burgerlijke zaken gelast de rechter de verwijzing naar een kamer met drie rechters wanneer een partij, voor elk verweer, hierom schriftelijk verzoekt op de dag van de inleiding van de zaak. Dat verzoek kan niet worden gedaan naar aanleiding van een vrijwillige of een gedwongen tussenkomst.

De rechtbank kan de zaak uitstellen tot een of meer latere zittingen die zij vaststelt binnen vijftien dagen te rekenen van de eerste zitting, bedoeld in het vijfde lid om:

- ambtshalve of op verzoek van de beklaagde, van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, de getuigen te horen die zij nuttig acht;

- een maatschappelijk onderzoek te doen verrichten.

Indien een getuige moet worden gedagvaard om te verschijnen, wordt de termijn verminderd overeenkomstig artikel 184, vierde lid.²

Artikel 91 van het Gerechtelijk Wetboek

In burgerlijke en strafzaken worden de vorderingen toegewezen aan kamers met één rechter, behalve in de gevallen van artikel 92.

In strafzaken wordt de zaak vastgesteld voor een kamer met drie rechters wanneer het openbaar ministerie zulks vermeldt in de dagvaarding.

De verwijzing naar een kamer met drie rechters wordt eveneens bevolen wanneer de beklaagde dit vraagt bij zijn verschijning voor de raadkamer met het oog op de regeling van de procedure.

De tekst van het voorgaande lid moet in de oproeping voor de raadkamer worden vermeld.

Wordt de beklaagde voor de correctionele rechtbank gedagvaard of opgeroepen zonder dat er een verwijzingsbevel is, dan kan hij zijn verzoek formuleren binnen acht dagen na de dagvaarding of de oproeping.

De tekst van het voorgaande lid wordt in de dagvaarding vermeld.

Wordt de beklaagde voor de correctionele rechtbank opgeroepen in het kader van een procedure van oproeping bij proces-verbaal zoals bedoeld in artikel 216quater van het Wetboek van strafvordering, dan kan hij zijn verzoek uiterlijk voor zijn eerste verhoor door de feitenrechter formuleren.³

In burgerlijke zaken gelast de rechter de verwijzing naar een kamer met drie rechters wanneer een partij, voor elk verweer, hierom schriftelijk verzoekt op de dag van de inleiding van de zaak. Dat verzoek kan niet worden gedaan naar aanleiding van een vrijwillige of een gedwongen tussenkomst.

² toevoeging : art.2

³ toevoeging : art.2

Article 91 du Code judiciaire

En matière civile et répressive les demandes sont attribuées à des chambres ne comprenant qu'un juge, hormis les cas prévus à l'article 92.

En matière répressive, la cause est fixée devant une chambre à trois juges si le ministère public l'indique dans la citation.

Le renvoi devant une chambre à trois juges est également ordonné si le prévenu le demande lors de sa comparution devant la chambre du conseil pour le règlement de la procédure.

Il doit être fait mention du texte de l'alinéa précédent dans la convocation devant la chambre du conseil.

Si le prévenu est cité ou convoqué devant le tribunal correctionnel sans qu'il y ait ordonnance de renvoi, il peut formuler cette demande dans les huit jours qui suivent la citation ou la convocation.

Le texte de l'alinéa précédent est reproduit dans la citation ou la convocation.

En matière civile, le juge ordonne le renvoi devant une chambre à trois juges lorsqu'avant tout autre moyen, une partie en fait la demande par écrit le jour de l'introduction de la cause. Cette demande ne peut être faite à l'occasion d'une intervention volontaire ou forcée.

Le tribunal peut remettre la cause à une ou plusieurs audiences qu'il fixe dans les quinze jours à dater de la première audience, visée à l'alinéa 5, afin :

- de procéder, d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du ministère public, à l'audition de tout témoin qu'il jugera utile ;

- de faire procéder à une enquête sociale.

Si un témoin doit être cité à comparaître, le délai sera réduit conformément à l'article 184, alinéa 4 .²

Article 91 du Code judiciaire

En matière civile et répressive les demandes sont attribuées à des chambres ne comprenant qu'un juge, hormis les cas prévus à l'article 92.

En matière répressive, la cause est fixée devant une chambre à trois juges si le ministère public l'indique dans la citation.

Le renvoi devant une chambre à trois juges est également ordonné si le prévenu le demande lors de sa comparution devant la chambre du conseil pour le règlement de la procédure.

Il doit être fait mention du texte de l'alinéa précédent dans la convocation devant la chambre du conseil.

Si le prévenu est cité ou convoqué devant le tribunal correctionnel sans qu'il y ait ordonnance de renvoi, il peut formuler cette demande dans les huit jours qui suivent la citation ou la convocation.

Le texte de l'alinéa précédent est reproduit dans la citation ou la convocation.

Si le prévenu est convoqué devant le tribunal correctionnel dans le cadre d'une procédure de convocation par procès-verbal, prévue à l'article 216quater du Code d'instruction criminelle, il peut formuler sa demande au plus tard avant sa première audition par le juge du fond.³

En matière civile, le juge ordonne le renvoi devant une chambre à trois juges lorsqu'avant tout autre moyen, une partie en fait la demande par écrit le jour de l'introduction de la cause. Cette demande ne peut être faite à l'occasion d'une intervention volontaire ou forcée.

² ajout : art.2

³ ajout : art.3